

पद १०९

(रागः यमन जिल्हा - तालः धुमाळी)

कोण जीवाजी सजला । राव तुम्हीं । ईश जनित जड प्रपंच माझें
मी म्हणुनीं फुगलां ॥धु. ॥ पंत काय वंध्या पोटी जन्मला ।
शकजातक जन्मोत्सव आपुला, आपण साजरा केला । पंत तुम्हीं
जड कीं चेतन कला । जडासि मीपण चेतना मृत्यु, दिव्य न्याय
निवडिला ॥ (चाल) मी जड कीं चेतन भ्रांति तुम्हां जरि असे,
(जरी मनिं वसे) जडिं क्षुधा तृषा हेतु (धर्म जाणीव नसे) वृत्ति
जाणीव नसे । मन बुद्धि जाणते हें तरि कळलें कसें । पंत तुम्हीं

साक्षी जडबुद्धिला । चिजड विवेक पंत मिष हा भाष्यगर्भ
उघडिला ॥१॥ पंत शैवालें जल झांकिलें । जसें हो शैवाले जल
झांकिलें । नभि धनुष्य मेघ रवि झांके स्वप्नि स्थूल विसरलें । तेथें
स्वात्मतेज पालटलें (स्वस्वरूप पालटलें) । सुवर्णी कटक कुंडल
जैसे अवडंबर रचियलें । ईश्वरा चार देह वर्णिले । जागृति स्वप्न
सुषुप्ति तूर्या पंत तुम्हां अनुभवलें ॥ (चाल) जरी आहे अहंपण
तरिच दुःखभावना । निद्रिता न मीपण मग कैंची यातना । भासक
तुम्ही देहत्रय सहसाक्षीपणा । पंत साक्षीपणही तुर्येला । नकोही
जाणिव नेणिव पंत हो लोह हेम शृंखला ॥२॥ पंत कुणी (कधीं)
स्वात्मनाश पाहिला । सुषुप्ति मीपण जाण रे ऐसा कोण तुम्हां वर
दिला । पंत कधिं आत्मा न्याहाळिला । स्वतःसिद्ध प्रेमास्पद
आत्मा वेदांतीं वर्णिला । शोधा हितकर महावाक्याला । चिन्मार्तांड
पंत रे ऐसा निगमघोष गर्जला ॥ (चाल) तुम्हीं सकलमत प्रेरक
प्रतिपादितां । अद्वैत त्रिभुवानंद ब्रीद गर्जितां । पंत परब्रह्म भेद
मावळला । ऐका पंतोत्सव सत्कीर्तन पुण्य दिवस उगवला ॥३॥